

הדלי הסדוק

לנושא דליים בהודו, היו שני דליים גדולים, אותם נשא משני צידי המוט מעל צווארו. לאחד הדליים היה סדק, בזמן שהדלי השני היה מושלם ותמיד נשא את כמות המים המלאה מהנחל עד לבית האדון, הגיע הדלי השני מלא רק עד חציו. הסיפור מספר כיצד זה הפך ליתרון ומה אנו למדים מכך.

לנושא דליים בהודו היו שני דליים גדולים אותם נשא משני צידי המוט מעל צווארו. לאחד הדליים היה סדק, ובזמן שהדלי השני היה מושלם ותמיד נשא את כמות המים המלאה מהנחל עד לבית האדון, הגיע הדלי השני מלא רק עד חציו.

במשך שנתיים שלמות, המשיך כך המצב מדי יום ביומו. נושא הדליים העביר רק כמות של דלי וחצי מים לבית האדון. כמובן, שהדלי המלא היה גא בהישגיו, מושלם במטרה שלמענה נוצר.

אך הדלי הסדוק, הרגיש מבויש ואשם בחוסר שלמותו, ואומלל בשל אי-יכולתו לספק יותר מחצי הכמות שאותה הוא נועד לספק. לאחר שנתיים, של מה שנראה לדלי הסדוק ככישלון מר, הוא דיבר אל נושא הדליים - "אני בוש בעצמי, ואני רוצה להתנצל בפניך."

"למה?" - שאל נושא הדליים - "במה אתה מתבייש?"
 "הייתי מסוגל להעביר רק מחצית מכמות המים במשך השנתיים האחרונות, עקב הסדק שבצדי שגרם למים לדלוף החוצה כל הדרך במעלה השביל עד לבית אדון. בגלל חסרונתי, עליך לעשות את כל העבודה הזו ואתה לא מקבל תמורה מלאה למאמציך" - ענה הדלי.

נושא הדליים הצטער בשביל הדלי הזקן והסדוק, ובחמלה אמר - "בעודנו עושים את דרכנו בחזרה לבית האדון, אני רוצה שתשים את לבך לפרחים המקסימים הפורחים לצד השביל."

ואכן, בעודם עולים במעלה הגבעה, שם לב, הדלי הזקן והסדוק, לשמש המחממת את פרחי הבר המקסימים הפורחים לצד השביל, וזה עודד אותו במעט. אך בסוף השביל הוא עדיין הרגיש רע עם עצמו, שכן מחצית ממשאו שוב טפטף החוצה, ולכן הוא שוב התנצל בפני נושא הדליים.

נושא הדליים אמר לדלי - "האם שמת לב לכך, שהפרחים פורחים רק בשביל שבצד שלך, אך לא בצידו של הדלי השני? זה משום, שתמיד ידעתי על הסדק והטפטוף שלך וניצלתי זאת. זרעתי זרעים של פרחים בצד שלך, וכל יום, בעודנו פוסעים בדרכנו חזרה מהנחל, אתה השקית אותם.

במשך שנתיים, יכולתי לקטוף את הפרחים הנפלאים הללו ולקשט אתם את ביתו של אדוני. אילולא היית כפי שהיית, לא היה לו היופי הזה להתברך בו."

מוסר השכל:

לכל אחד מאיתנו החסרונות המיוחדים שלו. אנחנו כולנו כדים סדוקים.

אך אלו הסדקים/החסרונות ההופכים את חיינו למעניינים וכדאיים.

עלינו רק לקבל כל אדם כפי שהוא, ולחפש את הטוב שבו,

ויש שם הרבה טוב, כי בכל רע אפשר למצוא גם טוב.

